

Dyslexia in the teaching environment

York Associates (2019. július 15-19.)

Amikor a képzést kellett kiválasztani az Erasmus pályázathoz, azonnal tudtam, hogy a diszlexia témaköre az, ami érdekel. Évek óta tanítok magyart SNI osztályban, ezért mindenképpen testhezállónak és fontosnak gondoltam egy ilyen továbbképzésen való részvételt.

Aztán felfedeztem a yorki képzés lehetőségét, az angol vidék iránti vonzalmam is szerepet játszott a döntésben: örültem, hogy van mód arra, hogy egy esetleges pozitív megítélés után ott szerezzek tapasztalatot, ott tanuljak.

Miután megnyertük a pályázatot, izgatottan készültem az utazásra, hetekkel korábban lefoglaltam a szállást, jó előre beszereztem a repülőjegyemet, és vettem néhány angolórát is, hogy felfrissítsem angol nyelvtudásomat.

Yorkban így nagyobb önbizalommal tudtam venni az akadályokat, már első nap feltérképeztem a várost, megcsodáltam a katedrális, és megnéztem, merre van az iskola.

Hétfőn megismertem trénerünket, Martint. Azonnal tudtam, hogy a csoport jó kezekben lesz, lendületes, nagy tudású szakember dolgozott velünk, leginkább csoportmunkát alkalmazva vezetett rá a diszlexiával kapcsolatos felismerésekre. Meghallgatta véleményünket, elmeséltük saját iskolánk működési mechanizmusát, módszereit, lehetőségeit. Számtalan videót tekintettünk meg, ami a diszlexiát írta le, jellemezte valamilyen formában: zenés vers, rajzos animáció, dokumentumfilm, interjú stb. Megismerkedtünk a diszlexia okaival, általános jellemzőivel, azzal, hogyan ismerhető fel a diszlexiás tanuló. Trénerünk hosszan beszélt nekünk a módszerekről, amelyek alkalmazhatók a tanórán is, bár ezek meglehetősen eszközigényesek (pl. színes papírok, laminálás, projektor, okostábla, laptop)

Megismertem egy spanyol lányt, aki elmondta, hogyan működik Spanyolországban az oktatás, ezt összevetettük a magyar oktatási rendszerrel. (Spanyolországban hosszabbak a tanórák, 3 egységben 80 perces etapok, közöttük 5-10 perc szünet, így maximum 14 óráig tart a tanítás)

Hamar világossá vált, hogy a York Associates szimpatikus iskola, barátságos és jól képzett oktatókkal. Nem csak saját trénerünkkel, hanem más tanárokkal is találkoztunk, beszélgettünk, közös programokon vettünk részt. Az iskola igazgatója is kikérte a véleményünket, sokszor láttuk őt a közösségi helyiségben, ahol beszédbe elegyedett velünk.

Délutánoként közösségi programokon vettünk részt, ezekre mindig örömmel mentem, beszélgettem az iskolatársakkal, de lehetőség nyílt az oktatókkal is jobban megismerkedni. Ilyen program volt például a színházlátogatás (Shakespeare: Vihar c. előadását néztük meg egy Globe Színházhoz hasonló nyári teátrumban), vagy a Van Gogh interaktív kiállítás a St. Mary templomban (a templom falára Van Gogh festményeket vetítettek ki, miközben szólt a zene). Ez a program nagy kedvencem lett, kétszer is végignéztem a kiállítást. A yorki katedrálisban misét hallgattunk, ezt élőben közvetítette a BBC is, gyönyörűen zengett a kórus a több száz éves dómában, utána pedig újdonsült szegedi barátnőmmel bejártuk a Harry Potter film forgatási helyszíneit.

Több parkban is jártam, megcsodáltam a Castle Howard mesés szép rózsakertjét, illetve a yorki Homestead parkot is.

A képzés végén megtanultunk infografikát készíteni, zárásképpen összefoglaltuk, mit is jelent számunkra a diszlexia. Ez remek lehetőséget adott arra, hogy végiggondoljuk a képzés során tanultakat, képekkel, címszavakkal jellemezve azt.

Munkám során próbálom alkalmazni a Yorkban tanultakat, bár a gyakorlatba sokkal nehezebb átültetni az elméleti tudást, nem megy könnyen, hiszen a hatalmas tananyagmennyiséggel is meg kell küzdenünk a tanórán.

Készítette: Gönczy-Szabó Gabriella

